

[Glensgård]

af, men vi anviser kompenserende besparelser.

Derfor vil jeg godt sige til hr. Gammelgaard og hr. Fogh Rasmussen, at når de to partier stemmer imod et ændringsforslag fra socialdemokratiet, så må det være, fordi de ikke vil bygge to færger i 1983. Jeg vil gerne sige til de to partier: det skal I ikke være kedede af at stå frem og sige. De to færger, der sejler i dag, kan sagtens klare det. Det er ikke mange år siden – det var i hr. Risgaard Knudsens tid – vi ofrede penge på at bygge hængedæk på færgerne, fordi de skulle have forøget kapacitet. Der er altså ingen problemer på færgerne på Århus-Kalundborg-ruten, men der er måske nogle beskæftigelsesproblemer i Helsingør. Hvis det er sådan, at man vil lave beskæftigelsesarbejde, så skal man sige det. Så skal man ikke bruge en dårlig undskyldning som, at DSB har et behov, for hvis vi spørger generaldirektøren, så kan han nok finde behov for mange, mange, mange snesevis af milliarder kroner. Det kan I være sikre på.

De to partier skal ikke være kedede af at stå frem og sige, at i hvert tilfælde i 1983 skal der ikke bygges færger til Århus-Kalundborg-linjen.

Fremskridtspartiet vil støtte denne holdning og dermed naturligvis også stemme imod det ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet og af socialistisk folkeparti.

Jeg skal til sidst kun sige nogle ganske få ord om vores eget.

Det er jo – som det er fremgået af dagspressen, og som det også er Folketinget bekendt – første gang, vi ikke møder op med ændringsforslag til regeringens økonomiske oplæg. Vi har lært af den – ganske vist helt urimelige – kritik, der i sin tid startedes af to socialdemokrater med udgivelsen af en lille bog om nogle fæle, sorte folk. Den har vi lært af. Den var løgnagtig, det var svinagtigt, men derfor må man alligevel lære af sine politiske modstandere. Vi sagde til os selv: hvordan kan vi nu være sikre på, at det ikke skal lykkes hr. Robert Pedersen og hr. Erling Olsen i fremtiden at svine fremskridtspartiet til? Hr. Fogh Rasmussen var stort set inde på det samme idag – ikke svinagtigt, men i hvert tilfælde i strid med sandheden – nemlig at fremskridtspartiet fuldstændig vil ødelægge

samfundet. Men ikke med ét eneste ord kunne man vise, hvor vi gør det.

De to socialdemokrater gjorde det på en meget ubehagelig måde. Der var ikke noget politik i det. Den politik, der var – der var ikke noget realpolitik i det – gik ud på, at kunne man bare svine politiske modstandere til, så skulle det nok gå én godt. Vi måtte erkende, at det lykkedes de to socialdemokrater at svine fremskridtspartiet så meget til, at der var folk, der pludselig sagde: Gud ved, om de nu er så fæle, som socialdemokraterne går rundt og fortæller? Derfor har vi taget konsekvensen og sagt: godt, vi vil ikke konstant stå og forsvare de angreb, der kommer om, at nu vil vi skære ned på den konto, og nu vil vi skære ned på den konto. Vi ville gerne forsvare det, hvis man også sagde: men så vil de også bruge flere penge på den konto, også bruge flere penge på den konto. Ud fra den betragtning har vi altså sagt: godt, så må vi påtage os arbejdet med at lave et alternativt finanslovsforslag, som nøje fortæller, hvilke institutioner der skal have hvor store beløb.

Jeg vil godt slå fast med det samme, at naturligvis vil man, når man får det læst igennem, hr. Camre, finde fejl, og man vil kunne finde mange fejl, og man vil kunne skrive mange artikler om: ja men se nu dér, de har lavet den og den fejl! Vi erkender fra starten af, at når man går i gang med et sådant arbejde, så vil man ryge ud i mange fejl. Der er ikke nogen holdningsfejl i forslaget, der er ikke store økonomiske fejl i det, men naturligvis vil der være flere hundrede fejl i et sådant alternativt finanslovsforslag, første gang det opbygges. Regeringens finanslovsforslag finder vi jo også fejl i hvert år – ikke mange, ganske vist, men de findes dog. Vi begår jo alle fejl. Ja, i år var regeringen kommet i den situation, at den var begyndt at stille ændringsforslag til budgetoverslagene, og det er jo ikke noget, der er omfattet af finansloven. Det er selvfølgelig en speciel situation, at regeringen stiller ændringsforslag til noget, der ikke er omfattet af finansloven, men det fandt regeringen ud af var en fejl, og dem trak man. Vi begår alle fejl, og det har vi naturligvis også gjort i vores alternativ.

Mange har spurgt os, hvorfor vi har gjort arbejdet, og svaret skal være: det er en lære. I alle de foregående år har vi stillet mange